

Бесіда Друга

Із книги прор. Софонії 1,15-16

День гніву — день цей, день скорботи і тісноти, день спустошення і руйнування, день пітьми і мороку, день хмари й імли, день труби і військового крику проти укріплених міст і високих веж.

Любий друже читачу, звернімо нашу увагу на сказані пророком слова, давайте заглибимося в себе і подивимося навколо себе, то побачимо і засвідчимо, що слова пророка істинні.

1-е, гнів. Сьогодні дуже і дуже складно зустріти хоча б одне сімейство, котре би жило в мирі, згоді і любові, а навпаки: гнів, ненависть, заздрість, сварливість, чвари, розлад і всяке невдоволення. Разом із сімейством ми візьмемо найменші общини, спільноти, партії, народності і цілі держави і побачимо той самий гнів і т.п.

2-е, скорбота і тіснота. З ким не зустрінешся, з ким не заговориш, почувеш тільки одне нарікання на життя, на недостачі в усіх відношеннях, хоч би то був найбільший багач, учений і невчений, мудрий віку цього чи навіть безумний, від усіх одне чути: всім тісно.

3-є, спустошення і руйнування. Подивимося навколо себе, в недавнє минуле і в теперішнє: скільки спустошилося народу і народної праці, і скільки її пропадає марно, крім того що в усіх непотрібних вибухових, літаючих, металних і різних інших нікчемних приспособах, також і на різні безцільні роз'їзди, з'їзди, підкомісії, комісії, конференції і т.п., де все робиться лише на папері і язиком, а не серцем. Язиком говорять про мир, а в серці у них війна. Такі постанови не здійснюються, а загинуть. Чи не є це спустошення і руйнування? Окрім того, скільки ще стихійних спустошень, а саме: землетрусів, повеней і т.п., але ми на все дивимося без страху і жалю, як ті, хто втратив усе людське, тобто любов до ближнього.

4-е, День пітьми і мороку, день хмари й імли. Загляньмо у себе і навколо себе: що твориться? А говориться, що це просвітництво чи культура, і ніхто з високих башт не звертає на це уваги; по-перше, різні святкування, на яких творяться всякі нісенітниці, пияцтво, розпуста, сварки, бійки, вбивства і навчання різноманітної брехні і т.п. По-друге, замість навчання грамоти батьки занепокоєні, якої ж мови навчати дітей; дітей же як навчають, то відразу кількох мов, так що деякі не

розуміють ні тієї, ні іншої, а час летить, і багато хто залишається без грамоти. Ще батьки не навчають пильно дітей, щоби вони вчилися в простоті, покорі, смиренні і послуші, а в думках у них те, щоби їхні діти були державними керівниками не знати в якому царстві. Вірять брехні, дурницям і різним пліткам, одним словом, істину Святу замінили обманом. Чи це не є пільма і морок і т.п.?

5-е, День труби і військового крику проти укріплених міст і високих башт. Друже, що ми чуємо навколо себе? А ось що. Перше. Як у трубу трублять, лають і ремствують на владу, самі вибирають і відразу ж не довіряють. Бо мало не всі пожадливі на зиски, бундючні, горді і т.п., кожен забув, що він є ніщо – порох, але може бути і сином Бога, вічним, як Бог Отець. Друге. Із книги того ж пророка «Досліджуйте себе уважно, досліджуйте, народе неприборканий, доки не прийшло визначення — день пролетить, як полова, — доки не прийшов на вас полум'яний гнів Господній, доки не настав для вас день люті Господньої». (Софонії 2,1-2): Любий друже читачу і слухачу, чи заглиблювалися ми в себе, чи зрозуміли ми, в якому ми душі живемо? Якщо ні, то я прошу в ім'я Любові Христової пильно вдивлятися в себе і зрозуміти, що живе в тобі? І я скажу, що живе мало доброго. Тому що ми звикли чуже бачити далеко, а свого не бачити впритул. Не подумайте, що я осуджую, бо сказано: «Не судіть, щоб і вас не судили» (Мат 7,1). У нас же часто виходить навпаки: якщо ми сходимося в одне місце дві-три людини, то розмова починається про когось відсутнього, про себе ж ми мовчимо, як нібито ми в усіх відношеннях праві. А якщо ж хто докоряє нам, то ми його ще за це не любимо і вважаємо ворогом, хоч би то був і друг наш. О, друже, велика це помилка наша, ми всі не праві, всі згрішили, всі позбавлені слави Божої, але ми всі повинні розкаятися і будемо помилувані. За посередництвом чого ми можемо дізнатися що ми не праві і за посередництвом чого ми можемо бути помилувані? Якщо Богу буде угодно і ми будемо живі, то в міру наших можливостей і сил, в наступному номері ми це вкажемо.

Із книги премудрості Соломона 6, 1-8.

Отже, слухайте, царі, і зрозумійте, навчіться, судді кінців землі, слухайте, володарі багатства і ті, які пишаються перед народами. Від Господа дана вам держава і сила від Вишнього, котрий досліджує ваші діла і випробовує наміри. Бо ви, будучи служителями Його Царства, не судили справедливо, не дотримувалися закону і не чинили згідно з волею Божою. Страшно і скоро Він з'явиться вам, і суворий суд над начальниками, бо менший заслуговує помилування, а сильні будуть покарані. Господь усіх не забоїться якоїсь особи і не застрашиться перед чиєюсь величчю, бо Він створив малого і великого й однаково думає про всіх, але начальників очікує суворе випробування.

Друже мій читачу і слухачу! Я, як той, хто любить усяку людину, як і себе самого, згідно із заповітом Христа Ісуса Спасителя нашого, це нагадував колишньому царю Миколі 2-му в 1915 році 10-го травня і тогочасному міністру юстиції того ж 15 травня з селища Тулун, Нижньоудинського повіту, Іркутської губ. рекомендованим листом. Чи звернув хто увагу на те, чи ні, не знаю. Вочевидь, що ні. Але я зробив те, що лежало на моїй совісті і змушувало мене зробити. Сталося їхнє падіння, але я відчуваю, що чистий від їхньої крові, бо попереджав. Розміркуйте самі, друже читачу. Якщо той, хто йшов попереду, на шляху провалився, то кожен знає, що на тій дорозі небезпека, і як добросовісний остерігає інших. Нині ж, бачачи таку невлаштованість і ворожнечу, я не можу змовчати, моя совість мене змушує говорити, якщо ж не дають говорити чи не слухають, то я пишу, щоби живі бадьорилися, а мертві і сплячі, почувши, проснулися. За мовчання я дам звіт перед Всемогутнім Богом, Котрому служу. Тому я переконливо прошу всіх, хто читає це і слухає це, малих, великих, бідних, багатих, грамотних, неграмотних, можновладців і тих, які влади не мають. Зупиніться на шляхах ваших, подумайте добре, загляньте у ваші серця, пробудіть вашу совість, відшукайте, чи є у вас любов до ближнього, спитайте у древніх родів через Біблію, де Путь добра, і по Ній ідіть. Зрозумійте, що ваше життя нічим не захищене. Подумайте про Того, Хто нам відкрив шлях Новий і Живий; Хто нам явив ділом істинну і нелицемірну любов, Який Він був. Він залишив нам приклад і Святу дорогу, Котрою ми повинні йти. Для цього я раджу прочитати книгу пророка Ісаї 53 главу. Нагадую, що часи язичницьких царств добігають кінця.

Здійснюється все написане в Священному Писанні. Господь діє, Закон Його сплюндрували. Браття мої улюблені, я нагадую вам: коли би вам хто сказав у 1913 році, що до цього часу буде те, що ми бачили, переживали і бачимо, то я думаю, з вас ніхто би не повірив. Людина так захоплена суєтою, що не помічає нічого. Але хто любить Бога, тому дано знання від Нього. А нам Бог це відкрив Духом Святим, бо Дух проникає і глибини Божі. Розважте самі, якщо сильні впали, то навіщо ж іти тією дорогою слабким? Остерігаю вас, нагадую й указую Нову, Живу і вічну Христову путь. Але знайте, друже, що шлях цей вузький, тяжкий, скорботний і тернистий, і небагато Ним іде, але зате Він правильний і вічний. Наведу вам приклад: якщо ми в цьому короткому нашому житті бажаємо що-небудь надбати чи заслужити славу в народах, то часто згодом це обертається ганьбою і прокляттям, бо всяк старається заслужити славу пролиттям людської крові (а Христос Своєю пролив!). І ще скільки треба докласти зусиль для цього ! Хоча не знаємо, чи скористаємося ми тим, чи ні, бо не відомо, що буде з нами через хвилину. Але пропонована вам дорога є правильною і вічною, бо вірний Той, Хто обіцяв. Він сказав: «Живу Я, і ви будете жити». І хоча ми не вірні, але Він пробуває вірним на віки. Отож, друже, забудьмо наші попередні і теперішні суперечки, розбіжності і

напади один на одного, а почнімо входити в Нього, і Він увійде в нас, і тоді прийде Царство Боже, і ми будемо виконувати волю Його на землі. Пізнайте ж, друже, що Царство Боже складається з усіх народів, народностей і племен без різниці на стать, клас і національність. Тому переконливо прошу всіх: відкиньте все штучне, театральне, артистичне, спокуси і звабливе, а візьміть чисте, просте, покірне, смиренне, повне любові, натуральне, явне для всіх, Хто боїться Господа Христа Ісуса. Він - виправдання наше. Ідімо, друже, за ним, несучи Його наругу, Він із нами, в усі дні життя нашого і на віки. Амінь. Знайте : Царство Боже є всередині вас. «Хіба ж не знаєте, що ви – Храм Божий, і Дух Божий живе у вас» (1 Кор 3,16). І ще: «[...] Бо ви — храм Бога Живого, як сказав Бог: «Оселюся в них, і ходитиму в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом» (2 Кор 6,16). Друже мій, це говориться до нас усіх, а подумаймо гарненько, чи ми є цим? Якщо ми те, то чи є в нас плоди Духа Божого, тобто любов, радість, мир, довготерпіння, благість, милосердя, віра, покірність і стримання. О, Друже, таких дуже і дуже мало в світі, а навпаки - в багатьох царює в серцях злий дух, плоди його (діла плотські): «[...] перелюб, блуд, нечистота, безсоромність, ідолослужіння, чародійство, ворожнеча, чвари, заздрість, гнів, розбрат, незгоди, спокуси, ересі, ненависть, убивство, пияцтво, безчинство і таке інше. Попереджаю вас, як і раніше попереджав, що ті, хто так роблять, Царства Божого не успадкують» (Гал 5,19-21). Тільки розумійте, що Бог живе в нас, тобто в серцях наших, і ми в Ньому. Але прошу вас, не уявляйте собі видимого Бога, а робіть із себе видимого Бога. Пізнайте ж, друже: хто ви є? І якому ви Богу служите? Наверніться і служіть Богу істинному живому, Богу Духу Святому, Котрого бачити неможливо, а тільки вірою відчувати. Бог є Любов. А Любов є виконання закону Божого. «Хто говорить: «Я пізнав Його», але заповідей Його не виконує, той неправдомовець і немає в ньому правди» (1 пос. Іоана 2,4). Будьте ж виконавцями слова, а не слухачами лишень.

С. Б.

(Продовження буде)